

SOSIALURIN

Blásetjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevarir:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høggvörð

LANDSSTÝRIÐ

NÝTT landsstýrið er skipað. Javnaðarflokkurin kom ikki uppí, hóast størsti flokkur og vinnari av seinasta lögtingsvalið. Sambandsflokkurin er eisini uttanfyri. Hann hevur partvis sett seg sjálvan uttanfyri, tá hann ikki vildi samráðast um eitt nýtt landsstýri, beinanvegin sum valið var av. Hesin flokkur hevði hug til at taka fólkaflokkinn uppí eitt landsstýri saman við javnaðarmannum; men sambandsflokkurin veit fullveld, at javnaðarmenn ikki vilja ganga saman við fólkaflokkinum. Javnaðarmenn ljumboda arbeidarafjöldina, fiskimannafjöldina og hin sosialt hugsandi partin av fólkinum og kunna sostatt ikki binda seg til nakran stórmannaflokk og stór kapitalin, tá hetta er óforeinligt við tær sosialistisku grundsjónarmiðini.

SJÁLVSÝRISFLOKK-
URIN vildi ikki samarbeiði av nýggjum við javnaðarflokkinn, heldur ikki tá semja var um samgongu millum javnaðar- og tjóðveldisflokkinn. Hetta er ikki so heilt óskiljandi, í síðan generatiónsskiði í flokkinum, er hann vorðin rannur afturhaldsflokkur, antisosialistiskur og ósosialur, og tingmenn hansara eru í sinn og skinn fólkaflokksmenn. Teir hava sum afturhaldsmenn valla tolað hin mikla framburð, ið verið hevur hesi seinastu árin, og tá fólka-

flokkurin hevur lovað afturhald, fatar ein, at æir heldur valdi at ganga ta leiðina, har teir betur kenna seg heima, og har afturhaldið er at finna.

UNDIR øllum umstøðum verður hetta landsstýrið at byggja á framburðsverk javnaðarlandsstýrisins, bæði á tað, ið longu er avrikað og sett í verk, og tað, sum var í umbúna, tá landsstýrið mátti leggja frá sær. Fyri ein part, kanska fyri mesta partin, má arbeidið nýggja landsstýrisins verða framhald av tí politikki, ið javnaðarflokkurin hevur lagt til rettis, so sterkt varð grundarlagið lagt av javnaðarmannum, men tað kann henda, at teir fara at fremja harðan afturhaldspolitikk og taka av ella steðga framgongdina av tí, sum grundað er av javnaðarmannum frammanundan; men hetta máttu teir illa torað, tá teir vita, hvussu stór- an óvilja nýggja landsstýrið eigur millum manna. Javnaðarflokkurin fer tí framvegis av øll um alvi at gera sitt ítarsta fyrri, at framburðspolitikkurin heldur áfram, fyrri at hetta afturhalds- stýri ikki fær náðir til bakstre- man, ið kann fara til somu nið- urgongu fyrri fólk og land, sum tá ið fólkaflokksmenn og sjálvs- stýrismenn saman við sam- bandsmonnum ráddu árin undan javnaðarlandsstýrimum.

Takk

Tykkum øllum, sum við tele- grammum, gávum, blómum vitjan og á annan hátt gjørdur okkum silvurbrúðleypsdagin so sera hugna- ligan, takka vit hjartaliga við bestu ynskjum um alt gott í nýggja ár- inum. — Heilsan.

Elisabeth og Jóhann H. Danbjørg.

OLLUM, ið mintust meg á føding- ardegj mínum hin 1. desember takki eg hjartaliga.

Elisabeth Nielsen,
Tvøroyri.

— 2802 —

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bogeta 14

65 ár

Friggjadagin 11. januar verður ein kendur Klakksvíkingur, Niels Hjemsten, 65 ár.

Niels hevur verið útroðramaður, ja, byrjaði sum 12 ára gamal. Hann hevur verið útroðraformaður í mong ár og vandi mangar av teim- um, sum í dag fóra stórar farmar til lands, til frægar at vera á sjó- num.

Seinri árin hevur Niels ikki roð út, hevur arbeitt á landi og sam- stundis verið skipari á »Føroya Bjør«.

Allar dagar hevur Niels verið sera góður javnaðarmaður, og ein av teimum, sum fyrri 27 árum síð- an stovnaðu Norðoya javnaðar- felag.

Til lukku við degnum.

Vinnur.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FRODBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kríggstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóváttrygging tlf. 1090
Føroya Brunatrygging tlf. 1098 Fø. Vanlukkuatrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv -
ferðagóðs - bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

126

farið til Havnar og ruddað borgina, koyrt allar hesar fanarnar til hús. Nei, vit vita einki um Løgtingið her, merkja einki til tað — uttan fjórða hvørt ár undan valinum, tá koma teir higar eitt kvöld og siga nokur fegur orð. Fanin skal fara aftur á val og ikki eg. Nei, her verður alt rotnari og rotnari í Føroyum. Bondur og fastlonað liva so dánt. Hini ana. Og tað, sum ikki er so frægt, at tað kann ana, verður valt í Løgtingið. So hirti Óli hendurnar á botn í buksulummum, so hann bogaði í knønum og fór. Um kvöldið fóru tey øll trý út á kirkjugarðin. Stilli, klárviðrað, sólin stavar. Oyggjarnar tykjast standa lættar sum dreyrnar á sjónum, heilt órvisi enn ódnardagarnar, tá ið tær reisa seg sum illbonir úr brimrókinum: Skúvoy, Dímunar, Suðuroy, bláari og bláari suðureftir. Mamman gongur undan eftir tí veltroddu vall- gotuni — fimm gravir lið um lið. Væl hildnar, blomstur og mold, skelsandur. Gamla gongur so heimavand millum vøkstirnar, kinir og talar við teir. Tey seta seg á ein litlan bonk. »Hetta eru so tey, eg havi í bygdini.« sigur mamman. »Her eigi eg nógvar lotur.« Tey tuga øll eina góða stund. Elspa hugsar við sær: »Eg misti seks, men eigi bert eina grøv.« sigur einki kortini. Tormaður minnst tann dagin, fadurin fór til gravar — grátur, kuldi, skitun kavi, hvirlurnar fáa kirkjuklokkuna at ringja innan fyrri teir opnu tornluggarnar.

Tá sigur tann gamla: »Tú hevur fingið tær nýtt navn, Tormaður. Eyndu við tí. Men tú skal vita, pápi tín var ein góður maður. Var fadirsnavnið ikki nóg gott fyrri teg?«

Tormaður hvøkkur við og kemur heilt í klotur av, hvat hann skal svara. Sigur lágmaeltur og støplandi, at tað vóru so nóg, sum itu so, at . . .

»Einki hugsi eg tað.« svarar hon, »valla er Tormaður vanligt navn í Havn, um Andreassen er tað. Ikki tí, tú ger, sum tú vil. Men satt at siga, hevði eg hugsað, tú læt meg vita av, áðrenn tú

legði okkara navn frá tær. Skjøtta nú væl tí nýggja, tú hevur fingið.«

Elska kom uppí og fekk gomlu at tala um okkurt annað. Tormaður sat og kendi seg ógviliga illa. Hvi hevði hann nú eisini fingið sær hetta navnið, í sinnismuni bara — hitt vanlukukvöldið? So veikt var tilknytið til slektina. Hann strýkur sær um enníð. Ja, eri eg ikki ein veikur maður í øllum føri, veikur, ivasamur, viðbrekin? — Tær reisa seg, og tey fara øll, sólin var niðurgingin, og tað var vorðið kølið, so gamla kulsaði.

Morgunin eftir snimma fara Elspa og Tormaður burtur í bygd. Veðrið var líka gott, so tað var lagið manni at ganga gjøgnum hagan. Men Tormaður var so fáligur. Tað var hetta, mamman hevði sagt um eftirnavnið, sum sat í honum. Hevði heldur ikki fingið sovið fyrri hesum í nátt. Elspa skilti, hvussu vorðið ið var, men vildi einki siga, betri at lata hann sjálfan koma við tí. Tað er heldur ikki leingi, áðrenn hann spyr hana, um hon heldur, hann skal leggja tað nýggja navnið frá sær aftur.

Elska fer at læa. Nei, tað heldur hon ikki: »Tú hevur fingið tær hetta navnið, lat tað nú verða okkara navn, sum vit hava at geva okkara børnum, og sum vit liva saman undir. Lat okkum nú leggja doyln á at skapa okkurt gott burtur úr tí.«

»Ja, men tá ið mamman tekur tað so tungt?« spyr Tormaður.

»Hon tekur tað ikki tungt. Hevði bert væntað, at tú læt hana vita av, áðrenn tú læt tað koma í bløðini. Hon trýr ikki, tú hevur fingið tær hetta navnið, tí tú hevði ikki virðing fyrri for eldrum. Nei, tað segði hon bert fyrri at fáa teg at siga við egnum orðum, at teirra navn var gott. Og vit sótu jú á gravunum. Har hevur hon sitið so manga lotu hesi árin, og mest sum saman við teimum deyðu umhugsað alt, ið viðurfórst. Nei, tá ið vit koma heim aftur í kvöld, so sig nokur orð við hana um navnið, hví tú fekk tær tað, so verður alt gott. Bara ikki honka. Sig henni uttan himpr

127

**Hold fast ved det faste
brændsel - skift til ...**

KISS-O-MATTO
den amerikanske kvalitets-
elstekt termosekret
elstekt brandbeskyttelse

**P.F.
VALDEMAR LUTZEN**